

4. Онацький Євген Українська Мала енциклопедія Ж – Й Інтелігентність Інтелігенція. Буенос – Айрес, друкарня Чемпіон. Аргентина. 1959. URL: http://encyclopedia.kiev.ua/vydaniya/files/use/first_book/part4.pdf (дата звернення: 19.03.2023).
5. ООН Конвенція Про права дитини. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021#Text (дата звернення: 11.02.2023).
6. Слабкий Г.О., Миронюк І.С., Качур О.Ю. Аборти, пологи та інфекції, що передаються статевим шляхом, у дівчат та дівчат-підлітків як проблема системи громадського здоров'я. URL: [file:///C:/Users/Александра/Downloads/235359-Текст%20статті-540519-1-10-20210701%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Александра/Downloads/235359-Текст%20статті-540519-1-10-20210701%20(1).pdf) (дата звертання: 05.03.2023).
7. Ferrière Adolphe The Activity School : Електронна книга. John Day Company. 1927 г. 339 с. URL: https://play.google.com/store/books/details/Adolphe_Ferrière_The_Activity_School?id=5uoHAAAAMAJ&pli=1 (дата звернення: 11.04.2023).

ВПЛИВ ІНОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВА

*Пилипчук В.Р.
Полтава, Україна*

Науковий керівник: *Большая Оксана Вікторівна* – кандидат економічних наук, доцент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

У сучасних умовах інноваційний розвиток підприємств є ключовою частиною інноваційного розвитку всієї економіки країни. Важливість інноваційного розвитку для сучасної економіки України важко переоцінити. Тому, що завдяки інноваційному методу розвитку економічного зростання вже можна досягти високих рівнів. Сьогодні на ринку склалося досить жорстке конкурентне середовище, тому підприємства повинні мати сильні та довгострокові конкурентні переваги. Інноваційний розвиток, заснований на сучасних умовах діяльності, є одним із найперспективніших напрямів розвитку будь-якого підприємства, незалежно від галузі. Для забезпечення інноваційного розвитку підприємства необхідно визначити та об'єктивно оцінити фактори цього розвитку [3, с. 38].

Слід зазначити, що на інноваційний розвиток впливає багато факторів, які сприяють йому або перешкоджають реалізації інновацій. У більшості випадків їх рекомендується поділяти на дві групи: зовнішні і внутрішні фактори впливу. До зовнішніх факторів належать фактори, які впливають на інноваційний розвиток бізнес-середовища. До цих факторів належать: політична ситуація в країні, економічне зростання країни, наявність зовнішніх джерел фінансування, національна та міжнародна правова база, фіскальна політика, науково-технічний розвиток країни, екологічна ситуація, програми земельної та екологічної безпеки тощо [1, с. 110].

Внутрішні чинники – фактори, що впливають на інноваційний розвиток підприємства. До них належать: організаційні цілі реалізації стратегічних заходів; інноваційний потенціал підприємства; наявність

фінансового забезпечення та спеціалістів у відповідних функціональних підрозділах.

На інноваційний розвиток України значною мірою впливають економічні фактори, основним з яких є недостатня підготовленість матеріально-технічної бази для впровадження новітніх технологій. Нестабільність економічної та політичної ситуації в Україні, у свою чергу, призводить до класифікації її економіки як інвестиційно непривабливої. Факторами, що впливають на інноваційний розвиток українських компаній, є державна підтримка інноваційного розвитку, наявність кваліфікованих кадрів, наукових кадрів, необхідних для інноваційного розвитку, бажання та впевненість споживачів у впровадженні новітніх технологій, які вже використовуються за кордоном.

Тому, інноваційний розвиток підприємств є одним із найважливіших шляхів досягнення ними своїх цілей у конкурентному середовищі. З огляду на їх успішну реалізацію необхідно планувати й оцінювати вплив тієї чи іншої групи факторів на цей процес.

Слід зазначити, що у центрі уваги мають бути їхні дослідження на рівні підприємства як творці інноваційних процесів. Щоб підприємство вважалось інноваційним, воно повинно відповідати декільком критеріям інноваційності.

Інноваційна діяльність вітчизняних компаній обмежена такими чинниками, як брак фінансів, високі відсотки за кредитами, недосконалість законодавства, високий фінансовий ризик, відсутність попиту на продукцію, недостатнє знання ринку збуту тощо.

Важливо розуміти, що інноваційний розвиток – це довгостроковий національний проєкт. Його реалізація не повинна залежати від політичних чи інших коливань. Таким чином, ефективне функціонування інноваційної моделі економічного розвитку базується на адекватному інституційному забезпеченні, гарантує виважену державну інноваційну політику в поєднанні з визначеними тенденціями активізації інноваційної діяльності, дозволяє досягати поставлених проєктами інноваційного розвитку цілей та досягти вищих позицій у світовій постіндустріальній економіці [2, с. 95].

Ефективне управління та вдосконалення різних сфер бізнесу дозволяє знизити негативний вплив зовнішніх умов діяльності. Водночас керівництво має зосередитися на розвитку взаємопов'язаних детермінант економічної стабільності, таких як гнучкість бізнесу, інновації та людський капітал. Вивчення досвіду конкурентоспроможних компаній розвинених країн, а також досліджень зарубіжних і вітчизняних науковців свідчать про те, що компанії ведуть свій бізнес на основі інноваційних продуктів, послуг і технологій, а також інноваційний менеджмент, заснований на ефективному використанні інформації, є простішими і швидко адаптується до динамічних умов. Таким чином, в сучасних умовах господарювання підприємство стає економічно стабільним переважно завдяки гнучкому управлінню його розвитком, здійсненню інноваційної діяльності та розвитку інтелектуального капіталу.

Список використаних джерел:

1. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: монографія / С.М.Ілляшенко, О.А. Біловодська.– Суми: Університетська книга, 2010. – 281 с.
2. Управління інноваціями : навч. посібник / О.І. Гупорів, Л.І. Михайлова, І.О.Шарко, С.Г. Турчіна, О.В. Киричок. – Вид. 2-ге, доп. – Харків: «Діса плюс», 2016. – 266 с.
3. Управління проектами: навч. посібн. / уклад.: Л.Є. Довгань, Г.А. Мохонько, І.П. Малик. – К.: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2017. – 420 с.

**ВИКОРИСТАННЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХІДУ ДО
ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ УЧНІВ З ХІМІЇ**

*Поцяпун В.В., Криворучко А.В.
Полтава, Україна*

Викладання у сучасній школі диктує свої умови, які безпосередньо спричинені необхідністю модернізації освітніх систем та відповідності вимогам сучасного світу. Оцінювання є важливою частиною процесу навчання, а компетентнісні підходи дозволяють більш об'єктивно та достовірно оцінювати знання, уміння та навички учнів.

Під поняттям «компетентнісний підхід» розуміється спрямованість навчально-виховного процесу на досягнення результатів, якими є ієрархічно підпорядковані ключова, загальнопредметна і предметна (галузева) компетентності [1].

На думку авторів стандарту, особистісно зорієнтований підхід до навчання забезпечує розвиток академічних, соціокультурних, соціально-психологічних здібностей учнів, діяльнісний підхід спрямований на розвиток умінь і навичок учня, застосування здобутих знань у практичних ситуаціях, пошук шляхів інтеграції до соціокультурного та природного середовища, а компетентнісний підхід сприяє формуванню ключових і предметних компетентностей [2].

Однією з головних переваг компетентнісного підходу яку варто виділити є те, що він переносить акцент з пасивного засвоєння знань на активну діяльність учня. Замість традиційного запам'ятовування фактів учні займаються вирішенням проблем і застосовують свої знання в реальних ситуаціях. Результати навчання оцінюються на основі того, наскільки ефективно діти застосовують свої знання для практичних завдань.

Крім того, компетентнісний підхід оцінює не лише кінцевий результат, а й процес формування компетентностей учнів. Оцінювати розвиток умінь і навичок учнів на різних етапах навчання, здійснювати своєчасну корекцію та підтримку, що сприяє повному розвитку потенціалу учнів.

Ще однією актуальністю даної теми є необхідність подолання недоліків традиційних методів оцінювання, таких як суб'єктивність оцінювання, недостатній зворотній зв'язок зі учнями та недостатнє врахування контексту сучасних суспільних вимог. Компетентнісний підхід